[किं तु] सरसिजेति । किं तु सरसिजासनस्य ब्रह्मणः शासनं सुरासुरावध्यत्वरूपाज्ञावचनमपि । 'शासनं राजदत्तोर्व्यां लेखाज्ञाशास्त्रशास्तिषु' इति विश्वः । अमोघीकुर्वन् । ब्रह्मवरस्यान्यथाकरणानौचित्यादिति भावः । अभूततद्भावे च्विः । 'अस्य च्वौ' इति दीर्घः । तथोर्वीतले भूमण्डले । पुत्रानात्मन इच्छतीति पुत्रीयन् । 'सुप आत्मनः क्यच्' इति क्यच् । 'सुपो धातु—' इत्यादिना सुब्लुकि 'क्यचि च' इति दीर्घः । तस्य । पुत्रार्थिन इत्यर्थः । सुत्राममित्रस्येन्द्रसखस्य । दैत्यविनाशनाखण्डितवैभवाभ्यां तत्सुहृद इत्यर्थः । 'मित्रं सुहृदि मित्रोऽर्कः' इति वैजयन्ती । दशरथस्य राज्ञो मनोरथं वाञ्छितमपि पूरयितुं सफलीकर्तुमादत्तमानुषवेषो गृहीतमानवाकारः सन् । अहमेव तं रावणं हनिष्यामि विनाशयिष्यामि । मदन्यस्य यस्यकस्यचिद्धननेऽसामर्थ्यादिति भावः । इत्येवं प्रकारेण व्याहृत्योक्त्वान्तरधाददृश्योऽभूत् । 'व्याहार उक्तिर्लपितम्' इत्यमरः ॥

ततः सा परिषदनिमिषाणामुन्मिषितहर्षा हृषीकेशादेशात्प्रशमितदुर्दशानि निर्दशाननानि चतुर्दशभुवनानि बुद्ध्वा दुग्धसागरान्निरगात् ।

तत इति । ततोऽन्तर्धानानन्तरं सा पूर्वोक्ता न निमिषन्तीत्यनिमिषाः । पचाद्यच् । 'अनिमेषाणाम्' इति वा पाठे न विद्यन्ते निमेषाः पक्ष्मपाता येषां तेषाम् । परिषद्देवतासङ्घः । 'हृषीकाणां विषयेन्द्रियाणामीशो हृषीकेशः' इति स्वामी । तस्य भगवत आदेशादहमेव तं हनिष्यामीत्याज्ञावचनादेवोन्मिषितहर्षा समुत्पन्नानन्दा सती चतुर्दशभुवनानि भूरादिचतुर्दशसंख्याकलोकान्निर्दशाननान्यरावणानि । तेष्वपि संचारसंभवादिति भावः । अतएव प्रशमिता प्रशान्ता दुर्दशा दुरवस्था येषां तानि तथोक्तानि बुद्ध्वा । सत्यप्रज्ञस्य भगवतोऽत्यन्तविश्वसनीयवचनत्वात्तथावगम्येत्यर्थः । दुग्धसागरात्क्षीराम्भोधेः सकाशान्निरगान्निर्जगाम ॥

ततस्तानमरान्प्राह स्म पितामहः ।

तत इति । ततो निर्गमनानन्तरं पितामहो ब्रह्मा तानमरानिन्द्रादीन्प्राह स्म ब्रूते स्म । उवाचेत्यर्थः । 'लट् स्मे' इति भूतार्थे लट् । 'ब्रुवः पञ्चानामादित आहो ब्रुवः' इति णलादेशः । ब्रुव आहादेशश्च ॥

तदेव विवृणोति—

भवन्तस्तावदवतरिष्यतो लक्ष्मीसहायस्य साहाय्यार्थमप्सरःप्रभृतिषु युवतिषु वानराच्छभल्लगोपुच्छनीलमुखवेषभृतः प्रथितप्रभावाः प्रजाः प्रजनयेयुरिति ।

भवन्त इति । हे देवा इत्यध्याहारः । भवन्तो यूयं तावदिदानीमवतरिष्यतो दा-

१. 'हर्षाणाम्' इति पाठः. २. 'वानरगोपुच्छभल्लूकवेषभृतः', 'वानरभल्लगोपुच्छवेषभृतः' इति पाठौ.

शरथीरूपेणोत्पत्स्यतो लक्ष्मीसहायस्य श्रीमहाविष्णोः साहाय्यार्थं सहायकर्म कर्तुम् । 'गुणवचन–' इत्यादिना ष्यङ् । अर्थेन सह नित्यसमासः सर्वलिङ्गता च वक्तव्या । अप्सरसः स्वर्वेश्याः । 'स्त्रियां बहुष्वप्सरसः स्वर्वेश्याः' इत्यमरः । तत्प्रभृतिषु तदाद्यासु युवतिषु गन्धर्वयक्षादिस्त्रीषु । 'यूनस्तिः' इति तिप्रत्ययः । वानरा मर्कटाः, अच्छभल्ला भल्लूकाः, गोपुच्छा गोलाङ्गूलाः, नीलमुखा दीर्घपुच्छाश्च मर्कटभेदास्तद्वेषभृतस्तद्भूमिकाधारिणः । 'मर्कटो वानरः कीशो वनौका अथ भल्लुके । ऋक्षाच्छभल्लभल्लूकाः' इति चामरः । प्रथितप्रभावा जगद्विख्यातप्रतापाः । प्रजायन्त इति प्रजाः संततीः । पुत्रानित्यर्थः । 'प्रजा स्यात्संततौ जने' इत्यमरः । 'उपसर्गे च संज्ञायाम्' इति डप्रत्ययः । प्रजनयेयुरुत्पादयेयुरिति । 'शेषे प्रथमः' इति प्रथमपुरुषः । भवच्छब्दस्य युष्मदस्मद्व्यतिरिक्तत्वेन शेषत्वादिति ॥

[1]पुरैव किल मम जृम्भारम्भे [2]संभूतवाञ्जाम्बवानिति ।

पुरेति । किंच पुरा पूर्वकाले । सृष्ट्यादावित्यर्थः । मम जृम्भारम्भे जृम्भणसमये । 'जृम्भः स्यात्रिषु जृम्भणम्' इत्यमरः । जाम्बवान्नाम भल्लूकाधिपतिः संभूतवान्किल उत्पन्नः किल । सोऽयमिदानीं वर्तते सहायकर्म करिष्यतीति भावः । इत्येवमाह स्मेति पूर्वेण संबन्धः ॥

ततस्ते गीर्वाणास्तथाकुर्वन् ।

तत इति । ततो ब्रह्मनिदेशवचनानन्तरं ते पूर्वोक्ता गीर्वाणा इन्द्रादिदेवास्तथाकुर्वन् । अप्सरःप्रभृतिषु युवतिषु पुत्राञ्जनयामासुरित्यर्थः ॥

अथ वैतानाद्वैश्वानरान्नरः प्राजापत्यः सहेमपात्रः कश्चिदुत्थाय [3]पुत्रीयते दशरथाय पायसममृतप्रायं प्रायच्छत् ।

अथेति । अथानन्तरं वितानं क्रतुः । पुत्रेष्टिरिति यावत् । तत्प्रयोजनस्य वैतानिकः । 'क्रतुविस्तारयोरस्त्री वितानम्' इत्यमरः । 'प्रयोजनम्' इति ठक् । तस्माद्वैश्वानरादग्नेः सकाशात् । 'अग्निर्वैश्वानरो वह्निः' इत्यमरः । सहेमपात्रः । हिरण्मयपात्रपाणिरित्यर्थः । कश्चिददृष्टपूर्वः प्रजापतेः संबन्धी प्राजापत्यः । प्रजापतिना प्रेषित इति यावत् । 'दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्ण्यः' इति ण्यप्रत्ययः । परः पुरुषविशेषः । उत्थाय निर्गत्य । पुत्रीयते पुत्रानात्मन इच्छते । 'सुप आत्मनः क्यच्' । दशरथाय राज्ञे यजमानायामृतप्रायममृतकल्पं पयसा संस्कृतं पायसं परमान्नम् । 'परमान्नं तु पायसम्' इत्यमरः । 'संस्कृतं भक्षाः' इत्यण् । प्रायच्छत्पुत्रीयमेतदिति दत्तवान् । 'पाघ्राध्मा–' इत्यादिना दाणो यच्छादेशः ॥

---

१. 'पुरा खलु' इति पाठः. २. 'संभूतः' इति पाठः. ३. 'दशरथाय पुत्रीयते' इति पाठः.

ततः ।

तत इति ॥

पायसं तत्किमकरोदित्यत आह—

कौसल्यायै प्रथममदिशद्भूपतिः पायसार्धं
प्रादादर्धं प्रणयमधुरं केकयेन्द्रस्य पुत्र्यै ।
एते देव्यौ तरलमनसः पत्युरालोच्य भावं
स्वार्धांशाभ्यां स्वयमकुरुतां पूर्णकामां सुमित्राम् ॥ २३ ॥

कौसल्यायै इति । ततः पायसप्रदानानन्तरं भूपतिर्दशरथः कोसलस्य राज्ञोऽपत्यं स्त्री कौसल्या । 'वृद्धेत्कोसलाजादाञ्ञ्यङ्' इति ञ्यङ्प्रत्ययः । तस्यै कौसल्यायै अग्रमहिष्यै । 'यङश्चाप्' इति चाप् । 'कर्मणा यमभिप्रैति स संप्रदानम्' इति संप्रदानत्वाच्चतुर्थी । प्रथममाद्यं पायसस्यार्धं समविभागम् । 'पुंस्यर्धोऽर्धं समेंऽशके' इत्यमरः । अदिशद्दत्तवान् । केकयेन्द्रस्य केकयाधीश्वरस्य पुत्र्यै कैकेय्यै प्रणयेन प्रेम्णा मधुरं माधुर्यगुणयुक्तम् । तस्यात्यन्तप्रेमास्पदत्वादिति भावः । अर्धमवशिष्टभागं प्रादाद्दत्तवान् । ततः किं तत्राह—एते देव्यौ कौसल्याकैकेय्यौ तरलमनसः सुमित्रायै पायसांशाप्रदानात्पर्याकुलचित्तस्य पत्युर्भर्तुर्दशरथस्य । 'पतिः समास एव' इति घिसंज्ञाभावः । 'ख्यत्यात्परस्य' इति ङस इकारस्योकारः । भावं कथं वा सुमित्रा लब्धपायसभागा भविष्यतीत्यभिप्रायमालोच्य । परबुद्धेरप्रत्यक्षत्वान्मुखचिह्नैरनुमीयेत्यर्थः । स्वयं स्वे । उभे इत्यर्थः । स्वार्धांशाभ्यां स्वयोः स्वकीययो राज्ञा दत्तयोरर्धयोरर्धांशाभ्यामर्धभागाभ्यां सुमित्रां पूर्णकामां सफलमनोरथामकुरुतां कृतवत्यौ । स्वार्धभागौ प्रत्येकं साम्येन द्वेधा विभज्यैकमेकं यागमात्मार्थं निक्षिप्यावशिष्टभागौ सुमित्रायै ददतुरित्यर्थः । अयं च विभागो न रामायणसंमतः । तत्र चरोरर्धं कौसल्यायै, अवशिष्टार्धार्धं सुमित्रायै, शिष्टार्धं कैकेय्यै, शिष्टं पुनः सुमित्रायै, इत्यभिधानात् । किं तु पुराणान्तरसंवादो द्रष्टव्यः । उक्तं च नरसिंहसंहितायाम्—'ते पिण्डप्राशने काले सुमित्रायै महीपतिः । पिण्डाभ्यामल्पमल्पं तु स्वसपत्न्यै प्रयच्छत ॥' इति । उक्तं च कालिदासेन—'अर्चिता तेन कौसल्या प्रिया केकयवंशजा । अतः संभाविता ताभ्यां सुमित्रामैच्छदीश्वरः ॥ ते बहुज्ञस्य चित्तज्ञे पत्न्यौ पत्युर्महीक्षितः । चरोरर्धार्धभागाभ्यां तामयोजयतामुभे ॥' इति । एवमन्यत्रापि सति विरोधे पुराणान्तरात्समाधातव्यम् । मन्दाक्रान्तावृत्तम् ॥

अनन्तरकृत्यमाह—

अवभृथेऽवसिते सरयूतटा-
दथ यथायथमुच्चलिते जने ।

दशरथः परिपूर्णमनोरथः
पुरमगात्पुरुहूतपुरोपमाम् ॥ २४ ॥

अवभृथ इति । अवभृथे दीक्षान्तस्नानादिकृत्ये । 'दीक्षान्तोऽवभृथो यज्ञे' इत्यमरः । अवसिते परिसमापिते सति । 'षो अन्तकर्मणि' इति धातोः कर्मकर्तरि क्तः । अथानन्तरं जने यज्ञार्थमागते जनसमाजे सरयूतटाद्यथायथं यथास्वम् । स्वकीयदेशमनतिक्रम्येत्यर्थः । 'यथास्वं तु यथायथम्' इत्यव्ययेष्वमरः । 'यथास्वं तु यथायथम्' इति निपातनाद्द्विर्भावो नपुंसकत्वं च । 'ह्रस्वो नपुंसके प्रातिपदिकस्य' इति ह्रस्वत्वम् । उच्चलिते प्रस्थिते सति । स्वस्वनियतदेशान्प्रति गतवति सतीत्यर्थः । तथा दशरथो राजा परिपूर्णमनोरथः पुत्रप्राप्त्युपायलाभात्सफलाभिलाषः सन् । उपमीयत इत्युपमा । 'आतश्चोपसर्गे' इत्यङ् । पुरुहूतपुरमुपमोपमानं यस्यास्तां पुरुहूतपुरोपमामिन्द्रनगरीतुल्यां पुरमयोध्यामगात्प्रविवेश । पुरु भूयिष्ठं हूयते यज्ञेष्विति पुरुहूत इति विग्रहः । द्रुतविलम्बितवृत्तम् । 'द्रुतविलम्बितमाह नभौ भरौ' इति लक्षणात् ॥

अथ तासां गर्भोत्पत्तिं प्रस्तौति—

अपाटवात्केवलमङ्गकानां
मनोज्ञकान्तेर्महिषीजनस्य ।
शनैः शनैः प्रोज्झित[1]भूषणानि
चकाशिरे दौहृद[2]लक्षणानि ॥ २५ ॥

अपाटवादिति । मनोज्ञा गर्भाविर्भावात्पूर्वापेक्षयाप्यत्यन्तमनोहरा कान्तिर्लावण्यं यस्य तस्य । कृताभिषेका राजपत्न्यो महिष्यस्ता एव जनस्तस्य । कौसल्याकैकेयीसुमित्राणामित्यर्थः । 'कृताभिषेका महिषी' इत्यमरः । अल्पान्यङ्गान्यङ्गकानि तेषां हस्ताद्यवयवानाम् । अल्पार्थे कः । अल्पत्वमत्र कार्श्यं गर्भिणीनारीणां तत्संभवादिति भावः । केवलमत्यन्तमपाटवात्पटुत्वाभावाद्धेतोः प्रोज्झितानि परित्यक्तानि भूषणानि कङ्कणाद्याभरणानि येषु तानि । तेषां स्वस्थानस्थित्यसंभवाद्धारायमाणत्वाच्चेति भावः । दौहृदलक्षणानि शरीरसादमुखपाण्डिमकृष्णचूचुकत्वादीनि गर्भचिह्नानि शनैः शनैः । दिनक्रमेणेत्यर्थः । वीप्सायां द्विर्भावः । चकाशिरे । सुव्यक्तानि बभूवुरित्यर्थः । स्वहृदयेन गर्भहृदयेन च द्विहृदया गर्भिणी । यथाह बाहटः—'मातृजन्यस्य हृदयं मातुश्च हृदयेन यत् । संबन्धं तेन गर्भिण्या नेष्टं श्रद्धावमाननम् ॥' इति । तत्संबन्धित्वाद्गर्भो दौहृदमित्युच्यते । सा च तद्योगाद्दौहृदिनी । तदुक्तं संग्रहे—'द्विहृदयां नारीं दौहृदिनीमाचक्षते' इति । उपेन्द्रवज्रावृत्तम् ॥

---

१. 'प्रोषित' इति पाठः. २. 'दौर्हृद' इति पाठः.

अथाग्रमहिष्याः कौसल्यायाः प्राधान्येन मध्यगौरवरूपं दौहृदलक्षणं वर्णयति—मन्दमन्दमित्यादिभिस्त्रिभिः कुलकेन ।

मन्दमन्दमपयद्[1]वलि[2]त्रया
गाधताविषयनाभिगह्वरा ।
कोसलेन्द्रदुहितुः शनैरभू-
न्मध्ययष्टिरपि दृष्टिगोचरा ॥ २६ ॥

मन्दमन्दमिति । मन्दमन्दं मन्दप्रकारम् । 'प्रकारे गुणवचनस्य' इति द्विर्भावः । 'कर्मधारयवदुत्तरपदेष्वपि' इति कर्मधारयवद्भावात्सुपो लोपः । अपयदपगच्छद्वलीनां मध्यरेखाणां त्रयं यस्याः सा तथोक्ता । 'वलिर्मध्यमरेखोर्मिजीर्णत्वग्गृहदारुषु' इति विश्वः । गाधताया उत्तानत्वस्य । 'गाढता' इत्यपि पाठः । विषयं गोचरं नाभिगह्वरं नाभिकुहरं यस्याः सा । 'अथ नाभिस्तु जन्त्वङ्गे यस्य संज्ञा प्रसारिका' इत्यमरः । अत्र पूर्वं विद्यमानयोर्महाभाग्यलक्षणत्वेन सामुद्रिकशास्त्रोक्तयोर्वलित्रयनाभिगह्वरयोरिदानीं गर्भगौरवादपगम इत्यवगन्तव्यम् । अत एव कोसलेन्द्रदुहितुः कौसल्यायाः संबन्धिनी मध्ययष्टिर्यष्टिकल्पमध्यमपि शनैः कालक्रमेण दृष्टिगोचरा चक्षुर्विषयाभूत् । अपिशब्दात्कैकेयीसुमित्रयोरपि मध्ययष्टिः समुच्चीयते । अङ्गकार्श्यादिगर्भलक्षणे वाहटः—'क्षामता गरिमा कुक्षौ मूर्छा च्छर्दिररोचकः । जृम्भाप्रसेकस्खलनं रोमराज्याः प्रकाशनम् ॥' इति । रथोद्धतावृत्तम्—'रान्नराविह रथोद्धता लगौ' इति लक्षणात् ॥

न्यग्रोधपत्रसमतां क्रमशः प्रयाता-
मङ्गीचकार पुनरप्युदरं कृशाङ्ग्याः ।
जीवातवे दशमुखोरगपीडितानां
गर्भच्छलेन वसता प्रथमेन[3] पुंसा ॥ २७ ॥

न्यग्रोधेति । कृशानि कार्श्यावस्थामापन्नान्यङ्गान्यवयवा यस्यास्तस्याः कौसल्यायाः । 'अङ्गगात्रकण्ठेभ्यश्च' इति वक्तव्यान्ङीप् । उदरं कुक्षिः । 'पिचण्डकुक्षी जठरोदरं तुन्दम्' इत्यमरः । क्रमशो दिनक्रमेण प्रयातामपगतां न्यग्रोधपत्रसमतां वटपत्रसादृश्यम् । 'वटपत्रसमं स्त्रीणामुदरं पुत्रदायकम्' इति सामुद्रिके । 'न्यग्रोधो बहुपाद्वटः' इत्यमरः । दशमुखो रावण एव उरगः सर्पः। दशमुखवान्सर्पश्च प्रतीयते । तेन पीडितानां दुःखितानाम् । लोकानामिति शेषः । जीवातवे जीवनौषधार्थम् । रावणं निहत्य तत्पीडितान्जीवयितुमित्यर्थः । 'जीवातुर्जीवनौषधम्' इत्यमरः । गर्भच्छलेन कुक्षिस्थार्भकव्याजेन । 'गर्भोऽपवरकेऽन्तस्थाग्नौ कुक्षिस्थार्भके मतः' । 'छलं तु स्खलिते व्याजे' इति शब्दार्णवविश्वप्रकाशौ । वसता तिष्ठता प्रथमेन पुंसादिपुरुषेण विष्णुना

---

१. 'अपयात्' इति पाठः. २. 'वलित्रयी' इति पाठः. ३. 'परमेण' इति पाठः.